

որ Մոլդավացի եւ Թրանսիլվանացի Հայոց ի Սչանի-
լու հաստատուելու տարին զը գէ 1663: — Տի Schmidt,
անդ. էջ 118:

(Հարանիւնիւ)

ԼԵՂՈՒՍԲԱՆԱԿԱՆ

ԲՆԻՑ ՄԸ ՀՈՅԵՐԵՐ ԲՈՒՅԵՐԻ ՍՏԱՌԳՈՐԱՆՈՒԹԻՒՆ

Հայերենագէտ գաղղբացի գիտնականն A. Meillet փարիզի Լեզուագիտական Ընկերութեան Յիշատակագրոց մէջ՝ հրատարակած է ծայրագիտական տեղեկութիւններ, որոց մէջ ի մանաւորի կը գնեն «համադրական նշանագիրը (les oclusives sourdes) հայերէնի մէջ», եւ ապա քանի մը հայերէն բառերու ստուգաբանական մեկնութիւնը կը գնէ: Առաջին մասին մէջ, որ զուտ ծայրագիտական նկարագիր ունի եւ միայն ծայրագիտաց համար կարելուք կրնայ բլլալ, այս հետեւութեան կը հասնի հեղինակը՝ Թէ հնդեւրոպական p. t. k հայերէնի մէջ փ. ք. + կը գտնուին (ստանց հայուերու քանի մը զարտադրութիւններ.) եւ Թէ «այս օրէնքով հայերէն լեզուի յայտագրութեանը (Lautverschiebung) կատարելապէս ընծայակից կ'ըլլայ գերմանական ծայրագիտութեանը», եւ գերմանական ստուգաբանական մեկնութիւնն այսպէս կու տայ. «Դասիօթ է որ եւրոպական g, = հնդկերէնի gh- հայերէնի մէջ ք կ'ըլլայ. այսպէս օժծ = յունար. μέγας, սանկը. mahānt; քծուք = յունար. γένος, սանկը. hānu; բայց երբ յունար. ξών, սանկը. ahām բառերու դիմացն հայերէն եւ կը գտնենք՝ որպէս կանոն մըն է այս, այսինքն հայերէնի մէջ ծայրը բաղաձայնը առջեւ կ'ըլլայ ու Հմմտ. քծնէ եւ քիծնէ. կը գտնենք «գերեցեց» (= *գերեցեց) «էրեցեց» ձեւի գերման. Սլոպու եւ յառաջ եկած է բաղաձայնէ յառաջ գտնուող *եծ ձեւէ: Եթէ *egh ձեւէ մ'ենթագրենք՝ *եւ ծայրը կը ծնաներ, որ կրնայ բլլալ. Հմմտ. քիծ, քիւ, սանկը. māhyam եւ լատ. mihi (*meg, bi.)»

Ասիկա զատ եօթը հայերէն բառերու ստուգաբանութիւնը կը գնէ հեղինակն իւր գրութեան մէջ, որ են. «1. Ընդ եւ ըսք հնագոյն *քիք եւ *առք ձեւերէ կրնան յառաջ գալ իբրեւ նախակից ձեւեր (formes proclitiques). Հմմտ. «ի վերստ» յ. «յերինստ» են, որ կը ցուցնեն *առք հնագոյն ձեւն եւ անոր նախնական նշանակութիւնը իբր. «սկսեալ, անդառնի իր», իսկ *քիք եւ *առք դիւրաւ կրնան հնդեւրոպական *entos (յուն. έντός) եւ *utōtos (*ud-մասնիւն-տոս) ձեւերէ հանուիլ: 2. Ա- մասնիկը մեթափոխութիւն կը նշանակէ: Կրնայ կարծուիլ որ ուսելի հնագոյն նշանակութիւնն էր «առջեւը», ինչպէս սաւը բառը: Այն սանն պէտք է յունարէն քոծ եւս բառերու ընտանեաց մերձեցնել. -սո- անշուշտ է կը ներկայացնէ. իսկ սկզբն p եւ ոչ հնդեւ թողուցեր է:

¹ Mémoires de la Société de linguistique de Paris. Tome VII, Fascicule II. Paris, 1890 pp. 161—167: Notes de Phonétique par A. Meillet.

Յ. Մեք. Հմմտ. յունար. μέγρι. 4. 8. Հմմտ. սանկը. achā. Սկզբն ծայրագիտական է, ինչպէս նաեւ է լ, որ նախակից (proclitique) ձեւ է ոչ ժխտականին. չ կը համեմատի սանկը. -ch-, ինչպէս այց Հմմտ. սանկը. ichā. (Sku de Lagarde, Arm. Stud. n° 2257.) 5. Պուկկէ (Beitr. zur etym. Erläut. der Arm. Spr. p. 23 եւ 24) կը յիշատակէ «ի վերջ բառին ստուգաբանութիւնը, զոր կ'առաջարկէ Հիւլսման (սանկը. vartsman, լիթ. wirszūs են): Ըստ Պուկկէի հնդեւրոպական -rs- կ'ըլլայ ի հոյ -r- բայց այս օրինաց համար ի վկայութիւն բերուած երկու խառնիւրդ եւ մոտեմտ բառերու մէջ - է ք գրի տեղ յալրոգ. անգականին պատճառաւ: Թէ քիք է հայերէն այս բառը լիթ. wirszūs են բառերու հետ համեմատելը՝ հաւանական կ'ընէ փր (ի վերջ քան) մասնիկը. գիտենք որ հնդեւրոպական սկզբնատառա W հայերէն ք կ'ըլլայ, իսկ երկու ծայրագիտաց մէջ եզած W կ'ըլլայ լ: 6. Երստ. Հմմտ. յունար. γύρος. 7. Երեւի. Հմմտ. յունար. πρέπειν (երեւի լիլալ նմանել)»

Այս հատման մնացեալ մասերը հայերէնի հետ կապ չունին. այլ յունարէն եւ լատին լեզուաց համար քանի մը գիտողութիւնք են:

Հ. Յ. Տ.

Գ Ր Ա Վ Ն

ՀՈՅԵՐԵՐ ԶԵՐԳԻՐԵՐ ՎԵՆԵՐԵՐ ԿՈՏՈՅԵՐԿԱՆ ԳՐԵՆԸ

(Հարանիւնիւ)

6.

[Cod. Arm. 6.]

ԻՌՂԳ = 1684 (*)

ԹՈՒՂՂԹ 132: — ՄԾԾԻԹԻԹԻՆ 14.5X10.5 cm. — ԳՐՈՒԹԻՒՆ միասին 8,5X6 cm. — ՏՈՂԳ 19: — ՆԻԹԹ. մագաղաթ ողորկ եւ մաքուր: — ԿԱՅՄ. Կաշեկազմ, ոսկեզարդերով, մէջտեղը խաւ, եւ թիկունքը ոսկեզրի զորոշմով N. 574: — ՀԱՄԳԱՄԱՆԵ. ընդհանրապէս լատ, բայց տեղ տեղ քաւական միասնաւ: — ԳԻՐ. ընդորգի մաքուր. տեղ տեղ շատ մանր եւ գնդերիկ: — ԼՈՒՍԱՆԻՍՏԱՆԻՐԻՔ շատ քաղմամբիկ եւ գնդերիկ ոսկով եւ այլ կնկարներ գոյնգործ: ՆՈՐԱՆԵ Կան երկու, ԿՈՒՍՆՈՐԱՆԵ Կան միւս: ՆԿԱՐԵ Թուով երկու, մծծ, ամենի ալ գնդերիկ, գոյնք այլեւայլ, կայ եւ ոսկի: ՄԶՋՐԱՍՏԱՆԻՔ Կարմիր են: — ԺԱՄԱՄԱՆ. ԻՌՂԳ (= 1684) (*): — ԳՈՒԶ. կ'երեւայ Մովսէս վարդապետ: — ՏԾՂԻ. էջմիածին: — ՏԸՐ. Գատուռ էջմիածին (Նուրէր գրքի): — ԵՐԵՎԱՆԿԱՐԳՐՈՒԹԻՒՆԻՔ. Թղ. 44, 23a, 131a, 132a, 132b. — ՏԵՂՎՈՒԹԻՒՆԻՔ: Առաջին (գաղաղկ) թղթին եւսլ երկուց զորոշմով է. Ritale est: Cereemoniale Epiacoporum Armeniorum, Armesiee scriptum, quod Ser. Archiduc Austriae Carolo Leopoldi Magni ac Magdalena Ducissa Neoburgie filio in vigilia SS. trium Regum praesentavit Narcissius Elachei Capellanus Caesaris Armenus 1697. (Մաշտոց, Ժողովրդի նախնականաց Հայոց, գրեալ ի նայ քաղաւ, զոր Օգոստ. Արեղիքի ալ Աստուծոյ Կարողութիւնն ողորկ Լեւոդարան Մծծի ղզմունի տիկնոջն Մականանայն Եղորդագաց յայաւշ Նուր աւուր ի նախատնակն) տնի Երեց Մողոմի

շուրիերաց ներքեւ Elashedj Տայ յազգէ, մատրանսպետ
Կայսրը: Տես վարդ ՅԵՒԵՐԵՄԻԱՆԻ 3:

* Մատենան և Մարտոյ. (ուստի նոյն ընդ
Թ. 5.) Միայն թէ աւելի սակաւ են թուով ասոր
մէջ գտնուած կանոնք: Նուազ կատարեալ քան
զառաջինն: Երկուքն կարգն ընդհանրապէս նոյն:

ՅԵՇԱՍՏԱՅԱԳՐՈՒԹԻՒՆԻ: 1. Թղ. 4a. «Գար-
ձեայ աղանձ զինչ ով ընթերցող հայր եւ եղբարք
յիշեցէք զեղբայրարտ սուտանուն Մուկե- Վարդապետ
եւ զինչոյքն իմ՝ ՎԵՆԻՆԻԱՆԻ Ի ՎԵՆԻՆԻԱՆԻ, եւ զուր
յիշեալ լինիք և եւ:»

2. Թղ. 23a որ եւ կրկնութիւն յիշատակարանին
ի Թղ. 131a վարք. «Փառք... Արդ քրքեալ մաշտոց
լաւ եւ ընտիր... Եւ եւ եղև իւր եւ աննեցուն ծա-
ռայ. աւր Աստուած Յիսուս Քրիստոս արարիչ արարա-
նոց, երկնի եւ երկրի. թողութիւն շնորհաւ զեղբարք եւ
անթաթան եւ անիմատ ծառայ առաքիլ... (Կոլ. 1
Ընկառ)» ասոք շատուցալ անուամբ միայն եմ քր...
(Հիւք Կոլ. Ընկառ) անուամբ: և

3. Թղ. 132b, մեծ գրով. «Փառք... Արդ ե-
րեսանկեալ աղայեմ... որք հանդիպիք անուով եւ
սուրբ քրքոյ կարգալով կամ օրինակելով յիշեցէք յա-
զգի մեր... Պաշտարտ եւ անարան սուտանուն
Մուկեալ վարդապետ եւ զինչոյքն իմ՝ զԵՍԱՅԱՆԻ եւ
զԵՍԱՅԱՆԻ, եւ իւր սուտարան մերաւորոցն հո-
գոց իւրոց. եւ Ի տ յիշատակ ի սուրբ սուրբ Իշխանայ,
եւ որ մի հայր մեղայեմ... Թղին ՌՃԼԻՒ (— 1684):»

4. Թղ. 132b կնիք կայ գրովում, ապա երկու
դատարկ թղթէ ետքը հակառակ գրիւք չորս տող գրու-
թիւն մ'անթիւնելու եւ ընթալ: Նոյնպէս Թղ. 3:

Այս կնիքը համար կայսերական գրատան մե-
նագիր ցուցակին մէջ էր գրուի. «2եռագիրքը
Նաբեւանի յառաջ կայսր. եւ Արք. Գրատան
մէջ մտած էր, ինչպէս Թղ. 3 եւ 132b որդ-
նուած կնիքն յայտնի է:» — (Հմտ. Թիւ 3)
Յիշատակարան 2էն կնիքը թերեւս հետեցուի,
որ մեռագիրք շատ աւելի հին է քան ՌՃԼԻՒ
թուականը, բայց սուտագրութեամբ ըսել չենք
կրնար:

Ստեփանոս Ռաշա (Ժամանակագրութիւն,
1695) կը գրէ. «Ներսէս վարդապետ երեւոյց
(կամ որպէս Վ. Վ. Վարդ), կանոնիկոսն Վիեն-
նայի, զայտ. Ժամանակի վախճանի: Սա ի գորա-
տանն Ռ. րրանեան աշակերտեալ, եւ ուսնալ
զգիտութիւնս, եւ զի ոչ գոյր ի Հռոմ հայ ե.
պիկոսայ, յորմէ քանչեւ մեծագործը, զայս
ի Հայոցիս հրամանաւ Սուրբ Ժողովոյն եւ
Աթոռակապետն Նիկիայոյն քահանայ օրհնի
Անտի քարմալ ի Հռոմ, հանդիպի ի Վիեննայ,
յորժամ աստիկ Ժամանակն էր անցնել, ուր
աներկից պաշտէ զսուրբուրս Եկեղեցւոյ ախ-
արեղբայր Ժամանակաւորան, թողի, եւս, Վասն
որոյ Եպիսկոպոսն Վիեննայ, Բրիւք զաղարեաց
մասն, գիտացեալ զաղաւ բարութիւնն, թողա-
սուտութեամբ սուրբ Ժողովոյն առնէ զնա Օղիւ-
նիքիւն: Ամուսակալ Եկեղեցւոյն Սր. Սանփա-
նոսի Նախակալին: ... 3 առնէ զնա զաղարե-
սուրբ Իւրոյ Իւրոյ, որ կոչի Բարեկեան, եւ յետոյ կանոնի-
կոս նոյն Եկեղեցւոյ: ...»

Դրամանքը աւելան 7 տող, եւ վրան տեղ տեղ
անշուն իրեր գրուած: ... 3 առնէ ուրիշ քանի մը տեղ ինչ ինչ կտորեք
գուրք թաղած ենք այլեւայլ նկատուեանով. զաստիք ու-
րիշ աստիքն կը գտնիք լիովին:

7.

[Cod. Arm. 7.]

ՌՃԼ. — 1638

ՌՌՈՂԹՐ 224: — ՄԵԺՈՒԹԻՒՆ 14,5X10,5 cm. —
ԳՐՈՒԹԻՒՆ միստին 10X7,5 cm. — ՏՈՂԹ 15: — ՆԻԽԹ.
Թուղթ պինդ, եւ ոչ ողորկ: — ԿԱՋՄ. կարեկազմ,
երտպական: — ՀԱՄԳԱՄԱՆԻ. մաքուր պահուած ամ-
բողջ: — ԳԻՐ. նոր նստարգիւր կամ փնտրագիր: Այլ-
եւայլ ծնոր կը տնծնուին, այսպէս էլ 1, քայց մանա-
ւանդ թղթ. 212—218: — ԴՈՐԱԳԻՐԻՔ կարմիր: ՍԿԻՔ-
ԲԱՆԱՄԻՐԻՔ զարագիւր, այլ ոչ գունատ: — ԳԱՆԱՐԻՔ.
Թուղթ մը սկիզբն, եւ 1a, 2, 3a, 4, 5, 224b. — ԺԱՄԱ-
ՆԱԿ. ՌՃԼ. (— 1638): — ԳՐՈՂԹ. Յակոբ Սրէկ: — ՏԵՂԻ.
«Ի քողարս Զամացա, առ դուռն Ս. Աստուածածինն: ...
— ՏԵՂ. Պետրոս Սրէկ (որդի զընն): — ՅԵՇԱՍՏԱՅԱ-
ԳՐՈՒԹԻՒՆ, 210b.

* Մատենան և Մարտոյ: (Հմտ. Թ. 5.)
Միայն 20 կանոնք կան ասոր մէջ, ուստի Թ. 5 ինչ
ինչ կտոր աւելի ունի: Կան նաեւ՝

Է՛ 1. Գուգատաւ անատարանէ հատած մը
«Եւ մտեալ Յիսուս չըլէր ընդ երկրոյն եւս:»

Թղ. 3b Զուկ ինկթոյն:

Թղ. 6. Ծանալուցով Մկրտութեան վրայ:
Հաս կիսակարան մ'անգոյն եւ յոսի:

Թղ. 7. — 210a. Կան 20 կանոնք մաշտոցի:
Յիշատակագրութենէ վերջն ուրիշ մեռքե
մը գրուած:

1. Թղ. 212a. Կանոն պատկեր աւրջնելոյ:

2. Թղ. 214b. Յաւուր փոխան ամենախնայ
կուսին Մարիամն օրհնութիւն զալար խառոյ:

3. Թղ. 217a. Օրհնութիւն նոր տան:

4. Թղ. 218b. Օրհնութիւն Լրոյ:

5. Թղ. 223b. Օրհնութիւն անապատախ:

ՅԵՇԱՍՏԱՅԱԳՐՈՒԹԻՒՆ: Թղ. 210b. «Փառք
... որ եւ կարողութիւն տկարութեան ծերայեալ եւ
փառալ մարմնոյ յանգ էլանիլ սուրբ քրքոյ որ կոչի
մաշտոց. Արդ քրքեալ սա մեռամբ յաշմանից Յուր-
իւրոյս ի յերկն իւրեայ ի իւրոյ Զմեայ, առ զուսն
սուրբ սուրբանքն: Ի թվարեութեանն Հայոց ՌՃԼ
ամի ի Ժամանակս Թագաւորութեանն Իւսիայ չը-
րորք Վատիկանին եւ Հայրապետութեանն սուրբ Էլ-
մանն Տեառն Տէր Փիղիպոս կաթողիկոսին. Թե-
սալարի ամոյն ի իւր. յաշմ եւս ի իւրեայ անդարնիկ
որդոյ իմոյ Տէր Պետրոս Զահարային, զոր արտասու-
թոր մաղթածօք հայցեմ յԱստուծոյ ամենակալէ, զի
բարով վայելիլ տայեմ... Արդ՝ երեսնակալ աղայեմ
զինչ եղբայրք, որք հանդիպիք սմա կարգալով կամ ու
րինակելով, ասոցեք աստուած ողորմի մեղաւոր յալիք
իւրեան եւ որդոյ նորին Տէր պետրոս Զահարային: ...
Յայտմ ամի մեռաւ մեծ իշխանն տէր Զաղարեալ բան
Թուամաս զամայրքն, այլ հանձարեղ... և

8.

[Cod. Arm. 8.]

ԹԵՆ. ԳԱՐԻ (°)

ՌՌՈՂԹՐ 239: — ՄԵԺՈՒԹԻՒՆ 9X5,5 cm. —
ԳՐՈՒԹԻՒՆ միստին 7,5X5 cm. — ՏՈՂԹ 17: — ՆԻԽԹ.
Թուղթ, ողորկեալ, բայց այսմ շատ մաշած եւ խաթ-
րուած: — ԿԱՋՄ. քուսնաւաղ մէկ զնդաւորին կաշի

մըն է: — ՏՆՆԳԱՄԱՆՔ. շատ վնասուած, շատ տեղեր մաշած եւ անընթեռնիկ եւ նաեւ ցեցակեր. բնականաւ թղ. 1-4. 40—50. 220—230 հն են: Լուսանցքը շատ տեղ կտրուած, եւ նոր մնող մը պակասը գրած: Քնշ ինչ թղթեր նոր մնող մը նորոգել եւ մաշած գրութիւն կրկին գրած, որով տեղի կըրպարանք ստած է: — ԳԻՐ. մանր թուղթեր, ոչ մկաղր: — ՎՅՐԱՄԱՅԻՐՔ եւ ՄԿՅՐԱՄԱՅԻՐՔ կարմրաւ: — ԴԱՏԱՐԱ թղ. 11a եւ երկու թուղթ վերջէ: — ԺԱՄԱՄԱՅԳ գրութեան. ԳԻՐՁ մատն թղ. 15b, 13b գրութեան եւ ՏԵՐԱՆ արշալու: — ՅԻՇԱՍԱՆՎԱԳՐՈՒԹԻՒՆԻՔ (ԿՆԵՆԱՅ). 106. 209a (են, եւ ի լուսանց). բայց շնչուած եւ անընթեռնիկ: — ՏՆԶԵՆԻԹԻՒՆԻՔ: Գիւրքս նախ էր ի մոնս Seb. Tengenelի. որուն էր նաեւ թ. 1: Առաջին տարին կողմը գրուած է Libellus Preatation lingua armenia.

* Մատենան է Ժամայիք Հայ Դպրեկենտնայ: Վէրնաֆէր կամ Զաֆաթ (Թղ. 1a) կարմրագիր, այսպէս է. «(Ժ)ամայիք բարդ ուրոյն ըստ Կաթի Կաթից Երանայի գովանելու Որոյ Կաթի Եւ առաջի կիրակէ . . . Տօն Երանայի եւն:

Կարգաւ տարւոյ օրերու եւ սքրց պատշաճը եւ նաեւ առանձին ժամերգութեան մասերը (Թղ. 1a—228). Հաս յուեգրի գիր մը 7 տող գրեր եւ գրեթէ անընթեռնիկ:

Թղ. 229a. «. . . սքս երեկոյս ժաման . . . սոց տէր ցարէ իմ:» ՄԻՆԷԼ 239b ստացմ է: Լեզուն յոսի՝ միջինգրեան անձի, բայց տեղ տեղ բառկան յատակ:

Քարգուղաց Ժամայիք (սոց. Վէրնա. 1714.) հրատարակութեան մէջ (էջ 122) կը յիշուի որ նախին թարգմանողն էր Երանայի Բարգուղի. Ան (յամբ 1333): Բայց նորագրէ եւ նոր տօներ թարգմաններ Գրիգոր Կարմրաթղթի (յամբ 1656) եւ վերջապէս երրորդ անգամ նորագութեան եւ թարգմանութեան եղած է ձեռամբ: «Պատրի Գեորգի» եւ «Պատրի Գրիգորէ» (յամբ տպագրութեան): Մեր ձեռագրին պահպանութեան չէ երրորդ թարգմանութիւնը. ինչպէս ձեռագրի լեզուն իսկ իր ցուցնէ եւ այլ պատշաճ, մանաւանդ թէ կարծեմք եւ ոչ 1656ի թարգմանութիւնը: Այս թուանէս ալ հին կէրպայ մեղի ձեռագիրը, եւ առ նուազն Ժե զատ. գրութիւն:

9.

[Cod. Arm. 9.]

ՌՁԻ — 1635

ԹՈՒՂԹԻՔ 186: — ՄԵՆՈՒԹԻՒՆ 11,5×9 cm. — ԳՐՈՒԹԻՒՆ միսպին 7×5 cm. — ՏՈՂԹ 15: — ՆԻԹ. մագաղաթ, ողորկեալ եւ փայլուն: — ՎԱՅՐ. կաշեկազմ արծնիւտան ոմով: — ՏՆՆԳԱՄԱՆՔ. ընդհանրապէս մաքուր եւ անաղատ պահուած: — ԳԻՐ. թուղթեր, մաքուր, միասնական: — ՋԱՐԻՎԱԳՐՈՒՄ լի, որոնք պարզ, բայց բաւական զեղեցիկ են: Առաջին տողը մանուշակագին եւ երկրորդ տողը կարմրագին են, նոյնպէս ՄԿՅՐԱՄԱՅԻՐՔ փոփոխակի մանուշակ, կարմիր եւ կապոյտ: — ԼՈՒՍԱՆՑԱՄԱՅԻՐՔ կան ամէն հատածի սկիզբն մանր եւ զեղեցիկ, այսպէս թղ. 2a, 84b, 60a, 84a, 119a, 132a են: — ԴՈՐԱՆԻՔ կան թղ. 2a, 60a, 84a, ԿՍՍԱՆՈՐԱՆԻՔ թղ. 48b, 119a, 132a, 138a. — ՆԿԱՐ. թղ. 1b վրան գրուած «Սուրբ Գրիգոր Լուսաւորիչ», զոյնները տկար: թղ. 44a Նկար եպիսկոպոսի: թղ. 56b Նկարին վրայ գրուած «Բանայապետ Յիսուս Քրիստոս», ձգեստը միջի Լուսաւոր պատարագի զգեստ

է, եւ վրան զգեստ Թագը արեւելեան՝ կտր Երանայի: Շապիկը կապոյտ, որուն վրայն փորուարի ծայրերը կը տեսնուին: Թղ. 68b Նկար գգեստու (լատինական): Թղ. 82b Նկար Մ. Աթմասի՝ յունական զգեստու: Նկարներու առջի զոյնգրին թղթեր արցունուած են: Թղ. 159a Վարդապետ մը: Թղ. 93a Հոգին սուրբ, են: — Կան ՌՁԱՄԱՅԻՐՔ եւ զազանական, այսպէս թղ. 2a, 29a, 89a, 122a են: — ԴԱՏԱՐԱ թղ. 179b, 182a եւ 186b եւ վերջը (թղ. 176 եւ 179ն նորը): — ԺԱՄԱՄԱՅԳ. ՌՁԻ. ՌՁԻ. (1635) — ԳԻՐՁ. Ալեքի Թակըր դպի: — ՏՆԶ. Գ.Պոլիս, ընդ հոգանաւ սուրբ ինչտակապետաց Գարիկէի եւ Միքայէի: — ՏԵՐ. Գաղապար երց: — ՅԻՇԱՍԱՆՎԱԳՐՈՒԹԻՒՆԻՔ. թղ. 13b, 37a, 42a, 118b, 131a, 176b, 179b, 183a, եւ այլ կան՝ անշանակ կամ անընթեռնիկ լուսանագրութիւնը են: — ՏՆԶԻՆՆԻԹԻՒՆ: Ձեռագիրս գրուած է կալսեղական Գաղատան համար յամի 1849: (Suppl. 447b.)

* Մատենան է ըսն Ժամայիք: Վերնագիրն է (1a) «Պարգաւորութիւն Հասարակաց աղաթից եկեղեցեաց Հայաստանեաց: Որ կատարի ի մէջ գիշերի ի դէմ Հայր Առաւոյն: Արարեալ Լուսաւորչին Գրիգորի: Եւ Սահայոյ Հայրապետին. եւ Մեղրապոյ վարդապետին: Եւ Գիւտոյ: Եւ Եւփ Հաննա մանրակնուոյ: Եւ շարապետացն մեր: Եւ այլք վարդապետաց: Ի իստ. Գրիգորի Առաւոյն մերոյ աւրհնեալ յաւիտեանս ամէն:»

Թղ. 1a. Գիշերային (Աղթթ. եւ Գարդգ.): Թղ. 14a. Առաւոյն: Թղ. 37a. Արեւաշալ: Թղ. 44a. Ճաշու (մինչեւ թղ. 55b): (Մեծ Գարդգ.):

Թղ. 119a. Երեկոյեան: — Թղ. 130. «Աւրհնութիւն մարմնաւոր սեղանոյ:» Թղ. 132a. Նաւաղաւան:

Թղ. 138a. Հանդեսեան: — Թղ. 141a. «Ընկալ քաղցրութեամբ.» եւ թղ. 148b. «Հաւատով խոստովանիմ», իսկ ասոր կան մէջը.

1. Թղ. 57b, 10. «Աւրհնի արշալույս արշալույս:» 2. Թղ. 62b. Պարագի (Համառոտութեամբ, առանց խորագրի, իրեն շարունակութիւն նախին թային): Իսկ ընծայմանէ ետք կը կրէ այս առանուր (Թղ. 82a, 7.): «Պարագի Խոստովանոյ Ջոր աւարեալ եւ սրբոյն Անանայի Աղեքսանդրու Հայրապետին: Վերջ՝ թղ. 112b.

Հմտ. Թե. 27: 3. Թղ. 113a, 10. «Այլ աղաւթ որ ասի նախ քան զճաշակել խորհրդին ի Քրիստոս իմիջնի մատենի:»

4. Թղ. 114b, 6. «Տեսան Ներսիս Լուսաւորչի անաղապ խաչաք եւ զաշման վերջոյ զան զործոյ:» Սկիզբ. «Բանդի բազում ինչ եցոյց բան Հրահանգութեան զործ սարկաւազանի ստախանի ի են: Վերջ՝ 119a.

5. Թղ. 155b. «Մեղայ ամենասուրբ երրորդութեան հօր եւ որդւոյ եւ հոգւոյն սրբոյ. մեղացեալ եւ Առաւոյն:» Աղթթ խոստովանութեան, Բանաձեւը են:

6. Թղ. 159a, 7. «Եւսմեծի եւ քաղ վարդապետի Միքայիլ Գրիգորի Խոստովանութեան. Եւ

բաներուն Հռետորի: Ասացեալ զառնն ի խաժ սուրբ դառարաբնի: Սկիզբն. «Տէր աստուած իմ յիսուս քրիստոս բան հաւր եւ կերպարան կենդանի» եւն: Գիրքը կը լննայ թղ. 1756, բայց պակաս է, այսպէս աւարտելով. «Բայ զանի թո ամենատես որ ոչ ննջէ: եւ կարկա . . .» Գիրմացի էջը յիշարտախորհ: 7. Թղ. 1838—186, Հաւատամբ եւ այլ մասսունք ինչ աղօթից պատարագի:

ԹԻՇԱՍԵԱՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆԻՔ: 1. Թղ. 136, 13. «Գրեցաւ ի թվականին. Ռ-Գ. ամին. յուլիս ամսոյ. ա. օրն դէի: Չեւամբ Եօթի դարի: ի վայելումս սրբանունի Գաղար քահանային:»

2. Թղ. 378. «Ով գտաք որազան քահանայից. եւ հղիք մանկանց նորո կեդեցոյ, երես անկալ աղա. յիմ գնէք. որք հանդիպիք ան կարգալով կամ գաղա. փարելով. . . յիշեցէք. . . զտապաւազ որա զգապար քահանայն, եւ զմնոցն իւր. ընդ նմին եւ գրին Եւսկորն ու ծնողաց իմոյ, ասուածս որբոյն ասացէք» եւն:

3. Թղ. 428. Անշնանակ յորեքտողանս ոտանաւոր. «Չթխածեալ հոգւով եղբայր յիշեալ եւն:

4. Թղ. 1186, 9. «Եթապոր տառապեալս հոգով. . . աղայեմ յիշել ի անք. եւ ինդրել թողու. թինն բազմանալ անձին իմոյ, այլ եւ հաշիւով իշխայու. լնն իմոյ գապար քահանայից ան կարգալով կամ գաղա. մարդու՝ աշխատութեամբ մերով սկսաք գրել զգիրքս՝ յիշապար ի ձեռս նորա» եւն:

5. Թղ. 1318. յորեքտողանս, նման 3ին:

6. Թղ. 1768. Էթապոր յիշապար. «Փառք. . . Աստուանք քրիցաւ եւ զաւ. առեալ կատարեցաւ տառապանականք որ ասի իորհրդամտոյց ի լաւ եւ յըւտոյց ուրեմի որ էր ուրիշ. ի մեծ բազմապետէն թովալ վարդապետէ: որպէս եւ ուրիշ յիշապարն ցուցանէ: ի թվականին Հայոց: Ռ-Գ. յուլիս ամսոյ. Երեկոյ Թահակայ. ի մայրաքաղաքն Կոստանդնուպոլս. ի պարբարգու թեման սուրբ Նիմիտանայ ամսոյն Տեառն Տէր Փիլիպպոսի: եւ յսկիզբովստեմանս քաղաքս տեր Գրգորի կենտարաց. . . ընդ հովանս սուրբ Գրգորի Գաբրիէլ ի Միտայէ: Չեւամբ ուրեմ Եօթի դարի: ի լաւ եւ յոտոյց ուրեմի զոր Գաղար ընդ էր Նիւրի վարդապետն ուրիշ Գրգոր թովալ վարդապետն. յառաջին աւրեմակն, զոր ինքն տառա. Ժառան բարունեաց պետն թովման գրեալ էր աշխատութեամբ տառապանական անձին եւ սուսցեալ ամենայնի. յառաջման մինչեւ ցլիւրին նշանախց վան զտուտեման եւ բարեգարգութեան. . . Որ եւ այսմ բանին անշնամբ փափաքալ բազում թիւն եւ գաղափարել զսուրբ մատուցարանս զայս աստուածաւոր եւ բարեգարգ քահանայն Գաղար ի վայելումս անձին իւրոյ եւ յետ նշանից ի կենդանոյ եղիցէ հոգոյ իւրոյ յիշատակ, եւ ծնաւազան մահտեօն տապառաքուրն, եւ մահտեօն փնայն, եւ եղբայրն Գրգորն եւ Իււստին. քաղարն՝ Թադրիւն, եւ փնաւոյցս զաւակն Եօթին. եւ ամենայն արեան մարմաւորացն կենդանեաց եւ հանգուցելոց: Արդ երես անկալ. . . Գարեմալ եւ յիշեցէք ի մաքրափայլ աղօթման ձեք զհոգեւոր մնոցն եւ զպաշտպապեալ սրտ զերջանիկ բարեւանպետն զԳրգոր քահանայից յարդապետն. . . նա՛ եւ զգրեմակ սուրբ զորոյ շնորհաց (Գրգոր) . . .» (Ի Բաբել փաղաւա. յոր.) «Այլ եւ գրին աղայանաց եւ անարհատաւ.

Թեան անմեղադիր լինուք, զի եւ դառն ժամանակի գրեցաւ. . . եւ թէ դառնի որ ոչ իմացաք գիտնորդ մաղթեմ կրկնել: Եւ աշխատաւորացն ի սայ վարձա քաղարմն տացէ» եւն:

«Եթապոր ամի թվի. Ռ-Գ. զառնալ տառապան. լաւ նորագրեմի»

7. Թղ. 1796 նոր Գրգոր զիւր զիւր եւ բան մանրեմանի:

8. Թղ. 1836 վերջ լուսնացի վայո Բիւ մը դրոշմաւ եւ. «1 (Գալ) . . . Ժ. Ժ. (Ժառ) 2 . . . Է. Ռ. Ռ. Ռ. Ռ. . . Գրիտառի Աստուծոյ»:

Բացի թիւ 86ն, կայ երկրորդ օրինակ մ'ալ ժամագրոյ (Թիւ 19): Կիսամասն Գառարագա. մատուց ճման. թիւ 27: Հին ձեռագրաց մէջ գրեթէ միշտ ճաշաւ ժամին ետքը գրեցան կ'ըլլայ նաեւ Գառարագը, ինչպէս հոս: Բայց նաեւ ասոնց ձեռագիրք բաւական չափով թիւմար կ'ըլլան, ոմանք համառոտեալ, այլք այս կամ այն մասը միայն ունենալով:

10.

[Cod. Arm. 10.]

ՊԺԳ = 1364

ՌՈՒՂԹԸ 319 (էջ 333): — ՄԺԺՈՒԹԻՒՆ 13x9 cm. — ԳՐՈՒԹԻՒՆ միասին 10,5x7 cm. — ՏՈՂԸ 20: — ՆՈՒԹ. թուղթ, պինդ եւ ողորկ: — ԿՆՁՊ. փայտակալով կաշեպատ: — ՀԱՅԳԱՄԱՆ. լաւ: — ԳԻՐ. քուրդեր միջին մաքրութեամբ, այլեւայլ ձեռք, այսպէս թղ. 127—331 եւն են: — ԽՈՐԱԳԻՐԸ եւ ՍԿՁԻՆԱՍԻՐԸ կարմիր: Կան նաեւ քանի մը ՀԱՐԻՄԻՐԸ, իւրաքանչիւր զիւսա. որ գրութեանց սկիզբը ԿԻՍՏՈՒՐԱՆԸ եւ ԼՈՒՍԱՆԱՅԱՂԱՐԸ: — ԴԱՏԱՐԸ. 13 թուղթ վերջին, եւ թղ. 157ն. — ԺԱՄԱՄԱՆ. ՊԺԳ (= 1364): — ԳԻՐԸ. Անասիս: — ՏԵՂԻ. «Ի զաւաստ Նիկեոսաց, յանապատս որ կոչի Սուրբ Սիւրբապոս: . . ՏէՐ, Նորոգէս քահանայ: — ՅԻՇԱՍԵԱՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆԸ. 178, 126ն, 144ն, 148ն, 156ն, 181ն, 239ն, 259ն, 299ն, 318ն. որոնք կրկնութիւնք են մեծաւ մասամբ, ինչպէս նաեւ այլ լուսնացաւորները:

Մատենան ի Ժողովոյ, որուն մէջ կան.

* 1. Թղ. 18. Յիւստին Գրգոր. սկիզբն կարմիրագիր «Տեառն Ներսէսի կամ թողկոսի Հայոց նուէր մաղթանաց՝ ներշնչութեան տաղին, Տաւադին բանից, ըլլ՝ ձուլն աղալթից եւն: Յիւստին Գրգոր չորսն էն:

Թղ. 96ն կը լննայ, ուր կայ «Յիշատակութեան երգարդ բանին»:

«Ի վեց Տիրիւր Հայոց թուական եւ յառաջին սկսեալ նոր ամ Բանբա քրեցաւ. աղալթական» եւն:

Միւսն է թղ. 100ն.

* 2. Թղ. 1018. «Տեառն Ներսէսի սրբոյ եւ Տիեզերական վարդապետի եւ կաթողիկոսի Հայոց: Եղբայր երկին եւ լուրբոց նորա զ իմաց նորին բարաւանգար ի ջափ երկրատանիցն պարզալ ուսից. ի խնորքս առն բժշկապետի եւ աստեղագիտի. Միւսն է ար կոչեցեալ: Սկիզբն. «Նմեղական զուով բնութիւն եւ սկզբնական || ի յանդէն ձգեալ կամար անդաւադան»:

* 3. Թղ. 1086. «Նաբն ի խնորդ անուան նախագիծ Տաղեւ տանց ասացեալ» Սկիզբն.

* Միշտ էրի. անեղ բնութիւնք բնաւորեցան Անեղիք անմահ հաւթիւր հետեւեցան: »

Տողերու սկզբնադրերը կը կազմեն խնդրողին անունը, այսինքն ՄԻՆԻԹԱՐ ԲԺԻՇԿ ԸՆԿԱՆԻ ՆԵՐՍԻՍԷ ԶԱՅՍ ԲԱՆԻ:

4. Թղ. 110b. “Կարէն բան ներտաղական ի խրատ Եղեց համայնից, ի գիմաց մերային տոտից տանց, Երեւոյնից բառից:” Սկիզբն. “Այբն Ատուածոյ զքեզ մերձալայ:” Տունը ճժ:

* 5. Թղ. 118a. “Կարէն բան հաստայ վանն անեղին եւ եղելոյ, Բարաւաբար ի գիմաց հայկական տոտից, Չարաբարմամբ ողեւայ ի Ներսիսե:” Սկիզբն. “Այբն անակիզն ստե զԱտուած:”

* 6. Թղ. 122a. “Տեսան Ներսիսե տաղեւայ բան, ի խրատ մակնաց ուսումնաւորաց ի գիմաց այբուբենից Տառից՝ ստանաւոր շարիով:” Սկիզբն. “Այբն առաջին զքեզ տղայ:” Տունը 2:

* 7. Թղ. 127a. “Վանն բարեպաշտաց եւ հպարտից, ի հոբանջ խորաց:” Սկիզբն. “Երեւոյն փառաւորեւ զքեզ գեւոր:”

8. Թղ. 130b. Վարի կողմը գրուած է. “Ի Լաւմանց եւ բան:” “Երեւոյն զփառաւորութիւն:” Ինչից տող բան մը, եւ տպագրուած գիրտ կարգաւ սիրելի եղաւոր եւ զմեզաւ հոգս յիշեալ է: Եւն:

* 9. Թղ. 131a. “Երանելոյն Յովնանու Մանրեւոյն բան խրատու առհրաւորս:” Սկիզբն. “Բանից զքեւլ եւ եւ պատմիրտայ:”

10. Թղ. 134a. Նորին “Վանն վարդապետայ:” Սկիզբն. “Ոչ գտանի վարդապետ խնարհ:” Այս ճառը չի գտնուիր Վենետիկ 1860ին հրատարակութեան մէջ:

11. Թղ. 145a. “Դաւանութիւն հաւատայ:” Սկիզբն. “Խոտովանութիւն եւ դաւանութիւն զուրբ Երբորդութիւն եւ զմի Ատուածութիւն լին եւ անութիւն:”

Ասոր իբր մաս կամ շարունակութիւն գրուած է յաւերջը

12. Թղ. 148b. “Տանաւարանեան պատգամք:” Տանաւարանեան տող կտոր մը:

13. Թղ. 149a. “Հարցումն թեքանի եւ բեւեռք խաչին եւ մը եւ տեղիքն, պատասխ. ինն է:” Եւն: Վեց տող կտոր մը:

14. Թղ. 149a. “Այլ բան հաւատայ:” Սկիզբն. “Ինչիւ իմանի հոգով դաւանի եւ խոտովանի: Զերթ հոգ յերկաթի:”

15. Թղ. 149b. “Ճշմարիտ խոտովանութիւն զոր պարտ եւ խոտովանորդոյն տանել առաջին քահանային որ եւ զլուին: Եւ ինչպէս պարտ եւ խոտովանել զոր մեղան:” Եւն: Սկիզբն. “Եթէ խոտովանեալ սիրտ իմ ի պաշտաւան այլոց այլազգեաց:” Զմտ. Թիւ 9: 5:

* 16. Թղ. 153a. “Հարցումն Աշոտայ:” Եւ պատասխանի Եւն: “Վարդապետի կողմացոյ:” Սկիզբն. “Աշոտ կը հարցուն:” Զմիւնէ առաջաւորութեան (Երեւոյն տպագրութիւն) խորհուրդն անպատարագ:”

17. Թղ. 158. “Սուրբ Վարդապետին Գրեթէ Սկիւտայոց աղաւթը ի սուրբ Երբորդութիւն Աւարտեալի բանն:” Սկիզբն. “Աւարտեալ Երբորդութիւն անեղ չուի ինն:”

18. Թղ. 181a. “Կարէն սուրբ Վարդապետին Գրեթէ Աղաւթը ի վերայ ուր խորհրդոյն:” Սկիզբն. “Անակիզն Ատուած անեղ, աներբ, անժամանակ:”

19. Թղ. 240a. “Նորին Գրեթէ վարդապետին: Աղաւթը որ ի խորհրդական ժամաւ որդոյ եւ մեղապարհ խորհրդոյն մատուցանի:” Սկիզբն. “Ատուած բարձրեալ ահաւոր, աներին:”

* 20. Թղ. 260a. “Եթէ մի ասացեալ բանը աստուածային եւ զգնական եւ պիտանի ամենային կրանաւորի:” Սկիզբն. “Տես տէր զառապանս իմ եւ զցաւս հոգոյս իմոյ:”

* 21. Թղ. 300a. “Նորին արքա Եթէ մի աղաւթ:” Սկիզբն. “Տէր Ատուած զընթեանց աղաւթ՝ զքեզ որ մեծք ես:”

* 22. Թղ. 309a. “Նորին Եթէ մի ասացեալ աղաւթ:” Սկիզբն. “Տէր երկնի եւ երկրի, իշխան մահու եւ կենաց:”

Զմտ. Թիւ 14: 4:

23. Թղ. 314b. “Բեկի վարդապետի ասացեալ առ հրեշտակս եւ հրեշտակապետ:” Սկիզբն. “Անկանիմ առաջին ամենայն դատարարութեանց:”

24. Թղ. 316a. “Աղաւթը Մեհրապոյ վարդապետի ասացեալ առ սուրբ աստուածածինն:” Սկիզբն. “Բարեբանեալ եւ փառաւորեալ ամենատուրբ կոյս:”

25. Թղ. 318a. Դաւանութիւն: Սկիզբն. “Խոտովանութիւն զկայր եւ զորդի եւ զուրբ Հոգիդ:”

ԾԻՇԱՅԱԿԱՐԴՈՒԹԻՒՆԷ: 1. Թղ. 17a. կարմրու. “Զօրոյս տառին զՆորոգեալ եւ զմեղաք մեռեալ զգին Անանիս (Երեւ) յիշեալիք ի մարմաւայլ յաղաթն մեր:” Այս յիշատակագիրն այնչափ մեծ էր կրկնի (Թղ. 126b, 144b, 260a):

2. Թղ. 239b. Եւ լուսանց. “Զմիւնէ օրոյս տառին ԳԻՆԱՆԻՆ՝ Երեւ աղաւթն յիշել ի լուսաւոր աղաւթն մեր:” Եւն:

3. Թղ. 242b-243a, ի լուսանց կարմրադիր. “Չէ ի կարգէ տողերդ. Գարբիւլ այր Ատուած կամ պատկեր ասի. Բ. Միջայլէ որպէս զԱտուած կամ հշար. Գ. Որպայլէ բովանդակին. Գ. Անալ լուսն Ատուածոյ. Ե. Ուրիւն տեսնուի Ատուածոյ. Զ. Գանիւլ ինքն Ատուած. Է. Բարբիւլ. սկիզբն աստուածային. Ը. Աղանիւլ Տեսնուի իմ Ատուածոյ. Թ. Փանուլ յայտնութիւն Ատուածոյ:”

4. Թղ. 269a յիշատակարան ստանաւոր: “Արեգակն . . . Ժապետ զայր Ատուածութեան ի յոգին քո Ժապետ Կարեւոր . . . ստացողի այսմ տառի եւ իշխար որդոյ Անանիայի գծադրողի այս մատնիս: . . . Երեւոյն Եւ Գնեղահոգի եղաւորն մեր ըստ հոգւոյ զիմանս կրանաւոր ի տէր եւ զամենայն երախտաւորն եւն:”

5. Թղ. 318b. Գնեղահոգի յիշատակարան: “Ո՛վ քրիստոնապետ մանկունք որք ի լուսաւոր եւ յատուածային հոգեւոր պատուիրանաց ազգիկք ընթերցամբ եւ կամ աւերակելով, զառացաւոր սորա զանգաւան քահանայ զՆորոգեալ հոգս եւ զԱնանիա գրիւն եւ զմեղաւորն մեր եւ զամենայն երախտաւորն մեր յամենայն պիտան մեր յիշեալիք մեղաց թողութեամբ ի տէր, ընդ անին Գնեղահոգի եղաւորն մեր ըստ հոգւոյ զիմանս կրանաւորն. աղաւթն որով մտաւ:” Եւն:

33. 426a. Երբ երգոյ որ է Օրհնութիւն Օրհնութեանց:

34. Թղ. 427b. Իմաստութիւն Սողոմոնի:

35. Թղ. 433b. Գիրք Եսայիայ մարգարեին:

36. Թղ. 452b. Մարգարէութիւն Երեմիայի:

37. Թղ. 471b. Գիրք Իսայիայի:

38. Թղ. 473b. Սրբոյն Երեմիայի մարգարեի ողբ:

39. Թղ. 477b. Գիրք Եղեկիէի:

40. Թղ. 498b. Գիրք Դանիէի:

41. Փոքր Մարգարէք: — Թղ. 509a. Ով սէէ: — Թղ. 512a. Յովէլ: — Թղ. 513b. Ամովս: — Թղ. 515b. Աբդի: — Թղ. 516a. Յաֆան: — Թղ. 517a. Միքիա մարգարէ: — Թղ. 518b. Դանիէ: — Թղ. 519b. Աբդի: — Թղ. 520b. Սոփոնիա: — Թղ. 521b. Աբդի: — Թղ. 522b. Զաքարիա: — Թղ. 527a. Մաղաքիա:

Բ. Առնեցմ զատ կան գրոց մէջ.

* 1. (42.) Թղ. 361a. «Երանելոյն Եղիշա- նա եպիսկոպոսին Կիարոսոցոյ Յաղագս Երէքոց Սաղմոսընէ:» Սիէլէ. «Զամենայն ինչ զոր ասաց չայրն մեր:»

2. (43.) Թղ. 412a. Սիրաբայ գրեւն վերջն այս անուամբ կայ. «Խաբոթ իմաստութեան»: Սիէլէ. «Ճանապարհորդք ի տննա եւ ի չայրեան ի բնանց փութան:» Լուսանցքը խԻ. գլուխ կը նշանակէ: Եւ այս կը շարունակուի նաեւ յաջորդող մէջ:

3. (44.) Թղ. 413a. «Պաշտօնն ասացեալ է:» Սիէլէ. «Ամենայն մակայութիւն որոշեալ յաբ- զարութենէ:»

4. (45.) Թղ. 413b. «Դիմութենէն Հոգի քաղաքաց ասէ զորեն գնէլ:» Սիէլէ. «Զորեն գնէլ եւ որպէս մարմին զրկել ի հոգոյ:» — Թղ. 414a, խթ. «Զիւնկոս ասէ: Երբեք պատուիրեալ եւ ամենայն այսպիսի քաղաքաց եւ քաղաքուհեաց ու են:»

5. (46.) Մահ Մարգարէի: ա) Թղ. 451b. Մահ Եսայիայ որդոյ Ամովս: — բ) Թղ. 497b. Մահ Եղեկիէի մարգարեի: — գ) Թղ. 506a. Մահ Դանիէի մարգարեի: — դ) Թղ. 511b. Մահ Ով- սէէ մարգարեի: — ե) Թղ. 513a. Մահ Յովէլ: — զ) Թղ. 515b. Մահ Ամովս: — է) Թղ. 516a. Մահ Աբդի: — թ) Թղ. 516b. Մահ Յու- նանոս մարգարեի: — ժ) Թղ. 518b. Մահ Մի- քիայ: — ժ) Թղ. 519b. Մահ Դանիէ: — ժա) Թղ. 520a. Մահ Աբդի: — ժբ) Թղ. 521b. Մահ Սոփոնիայ: — ժգ) Թղ. 522b. Մահ Աբդի- սոփ: — ժդ) Թղ. 526b. Մահ Զաքարիայ: — ժե) Թղ. 528b. Մահ Մաղաքիայ: — ժզ) Թղ. 528b. Մահ Երեմիայ մարգարեի:

6. (47.) Թղ. 451b. «Կախարչութիւն Սուրբ մարգարեին Երեմիայի ասացեալ Միքիա մարգարեի:»

7. (48.) Թղ. 476b. «Երանութիւն ի վեր- լուծութիւն մարգարէութեան Եղիշիէի. Եսայի- լուծութիւն ասացեալ:» Սիէլէ. «Աստուծոյն աշխարհործ բանին կրկին...»

8. (49.) Թղ. 497b. «Միքիա-նիւն Եսայի- արքային զոր արարեալ է հոգեկիր ասն Սուրբ մարգարեան ի լուսաւոր մեկնաց:» Սիէլէ. «Մեր-

աւորք մեր եղբարք մեր եւ որդեակք մեր յօտ- րեցին:»

9. (50.) Թղ. 507a. «Տեսնանք Եսայի- եպիսկոպոսի Տարսնի նախաբանութիւն Երեմիայի մարգարէի զոր ի թէրաբարութենէ Երեմիայի եւ Եսայիայի եւ Եսայիայ յարեւոտաց մտաց զեղեցիա- յարմար յեռեւել իրեւ սակի ընդ սարգիսն:» Սիէլէ. «Եսայ եւ մերաւոր վկայն գրոց բնաւորա- կան բնութիւնը:»

10. (51.) Թղ. 528b. «Գիրք մտաբարոց: ա) Խաւար Բուրենի առաջնոյ: Լուսանայ իրան Բու- րենի զոր պատուիրեաց որդոց իւրոց:» Սիէլէ. «Զկնի երկրորդ ամի վաղմանեցելոյն Յովսէփայ:» բ) Թղ. 530a. Կրթն Ըմառնէ վան նախան- ճաւ:»

գ) Թղ. 531a. Կրթն Ղեւեայ վան քահա- նայութեան եւ ամբարտաւանութեան:

դ) Թղ. 533b. Կրթն Եսայի վան յարու- թեան եւ արեւմտիկութեան եւ պոռնկութեան:

ե) Թղ. 535a. Կրթն Խաբոթայ:

զ) Թղ. 535b. Կրթն Զաքարիայ:

է) Թղ. 536a. Կրթն Դանի վան ամբար- տաւանութեան եւ ատելութեան:

ը) Թղ. 536b. Կրթն Եղիշի վան բնա- կան բարութեան:

թ) Թղ. 537b. Կրթն Գաբա վան տեսու- թեան:

ժ) Թղ. 538a. Կրթն Աւեբ վան երկրորդ- թեան:

ժա) Թղ. 538b. Կրթն Երեմի վան նա- խանճաւ եղբարցն:

ժբ) Թղ. 539b. Կրթն Բեթլեհէմ:

Թղ. 533b—540a. Իսայի գիրք է. պնդեալ որ 55էն աւելի առջ կայ ամեն սեան մէջ:

ՅԻՇԱՆԱԳԱՐՈՒԹԻՒՆԵՐ: 1. Թղ. 251b. «Զապաշա որոս զիցուն իրէ զնաւաստ ՅԵՐ Արեւոյս կրնաւորս Երեմի եւ Եսայի Եսայի յիշեցէ առ ՅԵՐ Աստուած մեր եւ Աստուած զիցէ յիշէ:»

2. Թղ. 281a. գրից զատարկ թողոյցած է քանի մը առջ իր առջեւ ունեցած օրինակին մէջ եղծեալ եւ անթիւնելի գտնելով, եւ կը յաւելու թէ «Ով ընթերցող անմոռաբար իմ այդ տեղի պակասու- թենէն զի աստուածաշարունչն մէջ եղծելէ եւ ան- առ պարտաւ թողալ զայս սակաւ տեղն:» Ուրիշ մէկն ալ նշոյն պարագլ լեզբելով տակն աւելուցնէ է. «Ով գրիւք մի հոգաւ, ահա լրաց զիցելոյն:» Եւ այս խօսքը գրելով:

3. Թղ. 362b. «Ով Հոգեւոր Հոյր եւ եղբարք ... յիշեցէ զանաթան կրնաւորս առաւանտն զոր արահամ սեղծցին եւ զիցող իմ զտեր խալատուր եւ զմեծ պապ իմ զտեր վարդան եւ Աստուած եւ:» Այս կը կրկնուի նաեւ այլուր:

4. Թղ. 407a. Ի լուսանց. «Ի հոս պակաս է շատ որ լաթինն վնաս ունի:» Այլ մեզ պակաս է. «Այլ օրինակ տեսաք նայ այսպէս եւ եւ ոչ է պակաս:»

5. Թղ. 640b. «Փառք... Եղծ փափաքէի աստուածաշարունչ բուրաստանին. որ է սա օրինակ յԱՍՏԱՆԱՐԱՆ. եւ կտակ նախապատգ եւ մարգարէութեան թիւնք նախատեսիցն. որ զպիկրն աշխարհի եւ վնա-

